

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/54/2013
Identifikačné číslo spisu: 4112011157
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Burger
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:4112011157.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov, JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 27. novembra 2013 v trestnej veci obvinenej A. G. , pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“), o dovolaní obvinenej, ktoré podala prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ivana Kochanského, advokáta v Nitre, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. apríla 2013, sp. zn. 2To 29/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej A. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 25. apríla 2013, sp. zn. 4T 117/2012, bola obvinená A. G. uznaná za vinnú z trestného činu podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 5 Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 16. novembra 2005 v Nitre využila zhoršený stav poškodenej A. G., nar. XX. O. XXXX spočívajúci v stredne ťažkej až ťažkej demencii, ktorý vylúčil jej schopnosť rozpoznať dôsledky svojho konania a schopnosť svoje konanie ovládať, v úmysle seba a X. O. obohatiť, dala A. G. podpísať plnú moc k zastupovaniu vo veci nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XX, parc. č. 19 (zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 239 m²), parc. č. 22/1 (vinice vo výmere 390 m²), parc. č. 22/2 (zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 31 m²), dom súp. č. 109 na parc. č. 19, a na LV č. XXXX, parc. č. 18 (zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 62 m²), parc. č. 20 (zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 505 m²), parc. č. 21 (vinice vo výmere 715 m²), dom súp. č. 108 parc. č. 20, dom súp. č. 100 na parc. č. 18 k.ú. Y, pričom v ten istý deň zabezpečila overenie podpisu poškodenej na plnej moci Notárskym úradom JUDr. Jany Jánoškovej v Nitre, následne dňa 18. novembra 2005 v Nitre bez vedomia A. G. ako vlastníčky nehnuteľnosti, v jej mene predala X. O. uvedené nehnuteľnosti za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 285 000 Sk (9 460,26 €) a na základe kúpnej zmluvy bol dňa 19. decembra 2005 na Správe katastra Nitra pod č. V 7498/05 povolený vklad vlastníckeho práva do

katastra nehnuteľností v prospech X. O., hoci podľa znaleckého posudku cena nehnuteľností bola 4 512 236,57 Sk (149 778,81 €), čím poškodená A. G. spôsobila škodu 4 227 236,57 Sk (140 318,54 €).

Za to bol obvinenej podľa § 250 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bola obvinená na výkon trestu odňatia slobody zaradená do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T 132/2005, z 21. mája 2010 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe odvolania obvinenej proti rozsudku prvostupňového súdu Krajský súd v Nitre podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenej uložil podľa § 250 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Obvinená A. G. písomným podaním z 12. augusta 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 13. augusta 2013) podala prostredníctvom obhajcu JUDr. Ivana Kochanského proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázala na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Obvinená je toho názoru, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu, nenaplnia znaky skutkovej podstaty daného trestného činu, a preto mala byť podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby Krajského prokurátora v Nitre, sp. zn. Kv 10/06-22, z 10. marca 2008, nakoľko skutok nie je trestným činom.

V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tdo 1/2012, z 27. júna 2012, ktorým podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku vyslovil už v tejto veci, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2011, sp. zn. 3To 4/2011, a v konaní ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 250 ods. 1 Trestného zákona, a preto podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra z 22. septembra 2010, sp. zn. 4T 39/2008, a zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril krajský prokurátor, ktorý v jeho písomnom vyhotovení zo 17. septembra 2013 uviedol, že pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V predmetnej veci však o tento prípad nejde. V trestnom konaní bolo nepochybne preukázané, že poškodená v čase spáchania skutku trpela vaskulárnou demenciou, ktorá mala podstatný vplyv na jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Túto situáciu potom obvinená využila na prevod nehnuteľností a spôsobila tak škodu na cudzom majetku za účelom obohatenia sa. Preto naplnila skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa § 250 ods.1, odsek 5 Trestného zákona účinného v čase spáchania činu tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Vzhľadom na uvedené, krajský prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou

osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolanie v trestnom práve ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku; resp. aj § 374 ods. 3 Trestného poriadku. Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, resp. inak korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V posudzovanej veci obvinená A. G. poukázala na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa ani odvolací súd nedoplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tdo 1/2012, z 27. júna 2012.

Preskúmaním spisového materiálu dovolací súd dospel k záveru, že Okresný súd Nitra vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Nitre.

Skutok ako bol zistený súdom prvého stupňa, čo odvolací súd odobril (po zrušení rozhodnutí Najvyšším súdom Slovenskej republiky) bol správne posúdený ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005.

Pokiaľ dovolateľka namietala nenaplnenie objektívnej a subjektívnej stránky predmetného trestného činu, k tomu najvyšší súd uvádza:

Vo vzťahu k objektívnej stránke skutkovej podstaty trestného činu podvodu jedným z obligatórnych znakov je obohatenie sa páchatel'a alebo iného na škodu cudzieho majetku. Pod zákonným pojmom „obohatenie“ sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného, a to buď jeho rozšírením, t.j. nadobudnutím vlastníckeho práva k určitým, či už hnutelným alebo nehnuteľným veciam, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené.

Nedostatok subjektívnej stránky vo forme úmyslu, je podľa názoru najvyššieho súdu otázkou skutkových zistení (nie právnej kvalifikácie), ktoré sa v dovolacom konaní neskúma. Priamy úmysel (v zmysle § 4 písm. a/ Trestného zákona) je vyjadrený vo výroku rozsudku tak, že „obvinená dňa 16. novembra 2005 v Nitre využila zhoršený stav poškodenej A. G. spočívajúci v stredne ťažkej až ťažkej demencii...“.

Z týchto dôvodov všetky námietky obvinenej A. G. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za právne irelevantné.

V posudzovanom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že pokiaľ ide o uloženie trestu obvinenej A. G. Krajským súdom v Nitre, tento nebol uložený v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 90/2009 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. apríla 2009, sp. zn. 1 Toš 3/2009). V prípade, ak došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu a neskôr vyjde najavo ďalšia časť retrospektívne sa

zbiehajúcich trestných činov, je treba (v tomto poradí už v treťom konaní) spolu s uložením súhrnného trestu za celý súhrn zbiehajúcej sa trestnej činnosti zrušiť ako výrok o predchádzajúcom treste obsiahnutý v prvom rozsudku, tak aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu obsiahnutý v druhom rozsudku. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 37 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2012 nemá za následok fikciu o neodsúdení. Z toho vyplýva, že aj keď bol amnestiou obvinenej odpustený trest odňatia slobody uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6T 1/2004, a na páchatel'a sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, mal mu byť uložený súhrnný trest, a teda zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T 132/2005.

Dovolací súd je však podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku viazaný len dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Za uvedenie dôvodov dovolania možno považovať len konkrétne označenie niektorého z dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku, ako to predpokladá kogentné ustanovenie § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Pretože v tejto dovolaní napadnutej časti nebolo podané dovolanie v neprospech obvineného, dovolací súd v zmysle zásady zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu) nemohol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a sám uložiť obvinenej trest.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd dovolanie obvinenej A. G. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.